

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm III. Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

coniugii interdicendum, donec de impedimento per legitimas probationes constet, & hæc quoque doctrina in se vera est, c. 3. de diuort. imò etiam argumentum huius capituli, quippe ex quo vnicum hoc generale Notandum colligitur: Accusatus commòdo possessionis suæ priuari non debet, donec causa priuationis probata sit, vt etiam Innoc. docet in c. Cum M. n. 9. de constir.

CAPITVLVM III.

Ecclesia.

Hoc Capitulum explicabitur in sequenti.

CAPITVLVM IV.

Ecclesia.

PARAPHRASIS.

Hæc duo Capitula, vna cum Cap. Ecclesia. 1.º. De Constir. coniungi debent, pro plena intelligentia Casus. Ecclesia S. Mariæ de via lata, litem mouit Joanni de Ateia, quòd possessiones suas detineret, ille excepit, quòd eas non haberet, sed transtulerit in Monasteriũ S. siluestri. Senator vrbs, coram quo liserat, occasione cuiusdam statuti spoliavit Monasterium, & possessiones restituit Ecclesie S. Mariæ. Mox reuocata hac senatoris sententiã Consiliarius Capitolii possessiones iterum abstulit dictæ Ecclesie, & Monasterio assignauit, tunc Ecclesia S. Mariæ causam detulit ad Sedem Apostolicam sub Cælestino III. ei succedens Innocentius III. rescripsit, Ecclesie S. Mariæ possessiones restituendas esse. Sed quia Monasterium eas titulo locationis aliis assignauit, neque recuperare poterat, mandauit, ut aliæ æquiuales possessiones dictæ Ecclesie assignarentur, redemptis hypothecis, quibus grauata erant. Sed postea etiam ipsum Monasterium querebatur se spoliatum fuisse à senatore, ideòque restitui debere, ea propter Innocentius iudicauit restituendum esse in possessiones illas substitutas, ita ta-

men, vt à Monasterio non alienentur, donec lis decisa sit, ne si Ecclesia S. Mariæ de vitio litigiosi contractus, aut de proprietate pro rei vindicatione agere voluerit, in vanum labore, cum nihil adsit, quod euincere & habere possit.

S V M M A R I V M.

1. Qui rem litigiosam alienauit, adhuc per vtilem rei vindicationem conueniri potest; quamuis consultum etiam sit, vt ex Iudicio præcepto res æquiualens alienata substituat.
2. Equè tamen prohibita est rei huius subrogata quàm litigiosa alienatio.
3. Locatio qua non fit ad tempus modicum, venit nomine alienationis.
4. Ex reddito debitori instrumento presumitur facta solutio.

NOTA I. Si res litigiosa alienata sit, & recipi non possit, consilium est, vt ex iudicis præcepto alia res æquiualens substituat, prohibita eius alienatione. Dico autem consilium esse, seu per talem specificam subrogationem magis consultum fore petitori. Alioqui verò, si quis rem litigiosam alienauerit, nihilominus conueniri poterit etiam per vindicationem vtilem rei, perinde ac possideret, quia pro possessore habetur, qui dolo possidere desit reg. 36. in 6. & l. Sin autem 27. §. Sed etsi. ff. De rei vindicatione. vbi Bart. ait, qui dolo desit possidere, vt possessor conuenitur.

Nota II. Subrogatum assumit naturam & conditiones eius rei cui subrogatur, ita sumitur ex c. 3. h. t. Nam sicut res litigiosa alienari non potest, lite pendente. l. 2. C. De litigiosis. & c. 1. de alienatione iudicis. ita nec res quæ in locum eius subrogata à tali seruitute liberari debet. Vt habetur hic in c. 4.

Nota III. Locatio si non fiat ad tempus modicum, comprehenditur nomine alienationis. Clement. 1. in fin. junct. gl. verb. Locationes. de rebus Ecclesia non alienand. & sumitur ex c. 4. Vbi dicitur, quòd Monasterium rem de qua liserat, locando ita, vt statim recuperari non potuerit, inciderit in vitium contractus litigiosi.